

Голова Верховної Ради України в Гоголівському вузі

12 жовтня 2009 року до Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя завітав Голова Верховної Ради України Володимир Михайлович Литвин, який зустрівся зі студентами, співробітниками та професорсько-викладацьким складом навчального закладу. У ході зустрічі Голова Верховної Ради прочитав лекцію «Розвиток світової цивілізації у просторі і часі і місце в ньому України», відповів на численні запитання аудиторії.

Володимир Литвин зазначив, що нам «пощастило» жити в перехідний період, коли

світ переходить у нову якість, свідченням цього є ті процеси, що відбуваються зараз у світі. Такий перехідний етап не перший в історії, він повторюється через певний цикл розвитку світової цивілізації.

Сьогоднішня економічна криза є лише вершиною айсберга тих процесів, які відбуваються у світі. Ключовою проблемою у геополітиці на даний момент є велика політична криза, пов'язана зі зруйнуванням міжнародного права, розхитування якого почалося ще з Ялтинської конференції. Не розуміючи сутності цих процесів, політики ще й досі апелюють до міжнародного права. Саме з цим були пов'язані події 1953 року в Німеччині, 1956 року – в Угорщині, 1968 року – в Чехії.

У своєму розвитку світ підійшов до певної межі, ми на порозі нового історичного періоду, причому існує така закономірність, що кожна нова історична епоха коротша за попередню втричі. Новітня доба, яка завершується, тривала тридцять років, але за цей період відбулося стільки потрясінь, скільки ми пережили за все XX століття. Одному поколінню треба пережити ці події і передати наступним поколінням.

У якісно новому світі, до якого ми підійшли, будуть нові взаємовідносини, тому нам необхідно виробити якісно нові правила співжиття у ньому, а для цього необхідні дві умови: конфлікт старих етичних норм, правил співжиття з новою реальністю, та поява нових лідерів, які здатні вийти за межі національних і локальних інтересів.

Якщо ми поглянемо на світову історію, то завжди перед якимись катаклізмами відбувалося збільшення народжуваності та підвищення економічного розвитку (сьогодні подібні тенденції спостерігаються в Китаї).

Світ переживає три революції: перш за все, країни у своєму національному розвитку надірвалися і створюють наднаціональні уряди; по-друге, останнім часом явно простежується мілітаризація ісламу; по-третє, відбувається переміщення центру сили через океан.

Це основні тенденції сучасного історичного розвитку, які багато в чому визначають і тенденції розвитку окремих країн.

У нас зараз є ключова проблема. На сучасному етапі провідні гравці у світовій політиці домовилися, що пострадянський простір буде залишатися під впливом Росії. Зараз ключові держави домовляються про сфери впливу, на жаль, Україна не належить до тих держав, тому ми можемо лише вибудувувати нормальні стосунки з сусідами, в тому числі й з Росією. Для цього треба звільнитися від історичних стереотипів, керуватися сучасними геополітичними та економічними чинниками. У цьому сенсі політики, які маніпулюють історичним минулим, нічого, крім шкоди, не приносять нашій державі.

Ми не можемо претендувати на роль глобального політичного гравця, але Україна може претендувати на роль регіонального лідера. Нам треба зараз відмовитися від тих кроків, які розколюють суспільство, наприклад, вступ до НАТО, що не відповідає національним інтересам України. Треба менше говорити про європейський вибір, а більше здійснювати практичних кроків.

Якщо говорити про розвиток економіки в Україні, то треба зосереджувати увагу не на металургійній та хімічній промисловості, а розвивати освіту, науку, технології. І головну роль, підкреслив Володимир Литвин, у цьому повинні відігравати навчальні заклади з давніми культурно-освітніми традиціями, довгою історією. Спікер Верховної Ради України критично висловився щодо зовнішнього незалежного оцінювання. Він вважає, що ми повинні перш забезпечити матеріально-технічну базу, а потім запроваджувати Болонську систему. Щоб політики прислухалися до інтелігенції, її критичний голос повинен лунати достатньо голосно. А для цього треба об'єднатися.

Ситуація погіршується ще й тим, що в нас зараз немає моральних авторитетів, які б сьогодні були голосом совісті. Ми не можемо їх знайти навіть у церковному середовищі, спостерігаючи за розколом у речах офіційної церкви.

Щодо сучасної політичної ситуації в Україні, то багато хто з політиків використовує і працює за технологіями інших країн, які не адаптовані до специфіки нашої держави, це стосується як передвиборних технологій, так і роботи в парламенті та державній службі.

Найпоказовішими чинниками економічної та політичної кризи є позабанківський обіг коштів, який становить 13% від загального обігу грошової маси в країні. Для розвинених країн критичним вважається 4%;

тіньова економіка в деяких галузях досягає 80%, а можна говорити про економічну кризу в державі, коли цей показник становить 30%. На даний час, зауважив лектор, у нас не тільки процвітають рейдерські схеми захоплення підприємств, а вони переносяться на політичну арену, що не додає авторитету нашій країні серед міжнародної спільноти.

Але в нашій державі великий потенціал, є усі можливості геополітичні, економічні, культурні бути розвинутою державою і вийти з політичної і економічної кризи.

Зустріч завершилася прес-конференцією, в якій взяли участь журналісти регіональних та центральних ЗМІ.

Наш кор.

Калейдоскоп новин

29 жовтня 2009 р. відбулася Вчена рада університету, на порядку денному якої розглядалося питання «Спільна робота університету, органів управління освіти та місцевих органів самоврядування щодо здійснення профорієнтаційної роботи серед молоді».

Заслухавши і обговоривши доповідь керівника робочої групи, проректора з науково-педагогічної та методичної роботи Самойленка О.Г. «Спільна робота університету, органів управління освіти та місцевих органів самоврядування щодо здійснення профорієнтаційної роботи серед молоді», Вчена рада ухвалила:

1. Затвердити план заходів з організації та проведення профорієнтаційної роботи в університеті у 2009/2010 навч. році.

2. Провести закріплення за факультетами, випусковими кафедрами, враховуючи професійну спрямованість їх діяльності, загальноосвітні та професійно-технічні навчальні заклади, ВНЗ I-II рівнів акредитації, центри технічної та художньо-мистецької творчості для співпраці в освітній сфері та проведення профорієнтаційної роботи.

3. На засіданнях вчених рад факультетів розглянути питання щодо проведення профорієнтаційної роботи у 2009/2010 навч. році, розробити та забезпечити реалізацію перспективних планів профорієнтаційної роботи.

4. Підготувати макети ілюстрованих буклетів та комп'ютерних презентацій напрямів підготовки і спеціальностей, за якими проводиться підготовка фахівців на факультетах і кафедрах, а також інформаційні матеріали про спеціальності і спеціалізації, за якими здійснюється навчальний процес на кафедрах.

5. Організувати опублікування в місцевих ЗМІ і розміщення на сайті університету інформаційних статей і матеріалів, підготовлені провідними викладачами і студентами університету.

6. Підготувати матеріали та видати буклет "Абітурієнт 2010", виготовити комп'ютерні презентації, відеофільм про університет, факультети.

7. Продовжити роботу щодо модернізації сайту університету, забезпечити оперативне розміщення на сайті інформації для абітурієнтів (основні досягнення університету, профорієнтаційні заходи, конференції, олімпіади, конкурси абітурієнтів тощо).

Рекомендувати кафедрам підготувати для розміщення на сайті університету оновлені інформаційні матеріали про їх освітню і наукову діяльність.

Організувати на сайті сторінку-форум випускників університету.

8. Продовжити роботу щодо розширення переліку ВНЗ I-II рівнів акредитації для співпраці з метою забезпечення підготовки студентів за інтегрованими навчальними планами та надання їм можливості вступати до університету на старші курси.

9. Сформувати студентську групу (агітбригаду) та забезпечити її участь у проведенні профорієнтаційних заходів у населених пунктах і навчальних закладах Чернігівської та суміжних областей.

10. Рекомендувати студентській раді університету, студентським радам факультетів створити профорієнтаційні групи із числа іногородніх студентів для проведення профорієнтаційної роботи, зокрема під час зимових канікул, за місцем проживання.

11. Розробити анкету для проведення опитування випускників шкіл щодо вивчення їх професійної зорієнтованості та мотивації вибору ВНЗ для вступу на навчання.

Запровадити анкетування учнів 11-х класів м.Ніжина та Чернігівської області.

З метою діагностування ефективності профорієнтаційних заходів та дієвості рекламної інформації університету провести анкетне опитування студентів 1-го курсу.

12. Провести нараду-семинар директорів та педагогічних працівників загальноосвітніх навчальних закладів з метою обговорення умов прийому до університету в 2010 році, активізації профорієнтаційної роботи серед учнів та студентів підготовчих курсів, ознайомлення їх з умовами навчання в університеті.

13. Контроль за виконанням рішення покласти на проректора з науково-педагогічної та методичної роботи Самойленка О.Г.

Свято відбулося

Байбарак Ю. (1974), Уривалкіна К. (1981), Рак С. (1983), Шмарова І. (1991), Вішневський С. (1999), Нечваль В. (2004) та інші.

Випускники факультету працюють і в Україні, і за кордоном, і в освіті, і на державній адміністративній роботі, в посольствах, редакціях, видавництвах, громадських та релігійних організаціях, музеях, курсах вивчення іноземних мов, оздоровчих таборах та багатьох інших місцях. Крок до створення спільноти випускників факультету зроблено. Адреси співпраці встановлено. Сподіваємось на нові ініціативи та підтримку.

Світлана Тезікова, декан факультету іноземних мов

16 жовтня 2009 року ми мали свято з приводу 60-річного ювілею нашого факультету: свято позитивних емоцій, приємних зустрічей, змістовного спілкування з випускниками та наступних роздумів про результати нашої роботи.

Тільки випускників німецького відділення, яке було засновано в 1983 році і в 1988 зробило свій перший випуск, приїхало *понад п'ятдесят*. З них 14 працюють у вищій школі: це, наприклад, Корнійко І.В., доцент, зав.кафедри германських та романських мов Київського національного лінгвістичного університету, Швед О.А. – викладач німецької мови Української академії бізнесу і підприємництва м.Чернігів, 10 викладачів кафедри німецької мови та 2 кафедри іноземних мов нашого університету.

Багато випускників пов'язали своє професійне життя з благородною вчительською справою і більшість з них працюють у школах Чернігівської та Сумської областей: перш за все це випускники 1988–1990 років (Євтух (Гусятник) Н.В., Канцеляренко (Старовойт) Т.П., Бойко (Павловські) Н.М., Канцеляренко (Близнюк) Р.М., Артюх (Кузьменко) С.І.), випускники 1995 року Добрецова О.В., Стеценко Л.В., а також наймолодші випускники 2007 – 2009 років Гришкевич О.М., Ващенко І.В., Назаренко Д.В. (випускниця магістратури). Особливо приємно, що деякі випускники факультету започатковують учительські династії; так, дочка випускниці 1990 року Сметанник (Карпенко) О.М. (яка вже дев'ятнадцять років працює в Переволочнянській СЗШ Прилуцького району) успішно навчається на другому курсі німецького відділення факультету.

Деякі випускники навчаються, чи вже завершили навчання в університетах німецькомовних країн і залишилися працювати в Німеччині, Австрії, Швейцарії: Глазков О., Бесикало Н., Довженко С., Ільїн Р., Галиш А., Лапіна Ю., Семеняко С., Крига Ю., Лук'яненко Ю., Опришко М. та інші. Частина наших випускників реалізують себе в підприємницькій діяльності.

Приємно було зустрітися й з колегами, які починали в нас свою професійну діяльність після закінчення університетів Німеччини, це Андрійко В.І., Муромцева Ю.В., Таценко С.Л.

Зустріч завершена, приємні спогади залишаються надовго і надихають на подальшу роботу.

Ніна Колесникова, старший викладач кафедри німецької мови

Здрастуй, юносте! Друзі, здрастуйте!
Постаріли ж ми коли?
В інституті знов, тільки ж клас той де,
Що навчалися і росли?

Ох ти, юносте, ох розлучнице,
Так розкидала всіх у житті!
Гляньте, вчителю, ваші учні це,
А для нас же ви є святі!

Скільки літ тому вальс прощання
Кинув парами у кружіль,
Альма-матер завжди в чеканні
Виглядає нас звідусіль.

Ми зібралися, ми приїхали!
Чуєш, юносте, зустрічай!

Посріблила нам скроні віхола?..
То життя вже таке, вибачай!

В тихий жовтень чорнобривці на клумбі
З тихим сумом повідцвітали...
Що ж ви плачете, друзі любі?
Я ж ніколи так не читала!

Не сумуйте ж бо! Посміхайтесь!
Не забути нам це ніколи!
То ж цілуйтесь, обіймайтесь,
Ми всі діти у мами-школи!

Інституте наш рідний! Скажи клас той де,
Що навчалися і росли?
Здрастуй, юносте! Друзі, здрастуйте!
Як же довго ми тут не були!

Тетяна Лепська, випусниця 1978 року

Згадую з вдячністю

Спогади студентів можуть бути безкінечними, часто в пам'яті спливають багато подробиць з університетського життя, але завжди з посмішкою згадуєш чудові пари Сергія Івановича Потапенка, де ти сам був осередком подій на парі, його жорсткі вимоги, історію мови, яку вчив при свічах, бо тоді світло вимикали... і подумки дякуєш цьому унікальному викладачу. А тепла посмішка Валентини Олексіївни Коломієць зігрівала, немов сонечко, і навіть було легше чути фразу, вимовлену з такою добротою, посмішкою, теплом: «Сідайте – два». І ти хотів би засмутитись, та дивлячись на цю чарівну посмішку, не міг. А такої завзятої, невтомної, енергійної особистості, як Нонна Миколаївна Жилко, яка крокує в ногу з технологічним розвитком не знайдеш у жодному університеті! А гострий гумор і жарти Івана Кириловича на парах теорграматики! Напевно всі студенти пам'ятають його коронну фразу: «This is a difficult theoretical question!». Спогади можуть подовжуватись довго...

Зараз, через сім років після закінчення університету, працюючи в школі, я з глибокою вдячністю згадую своїх викладачів. Кафедра іноземних мов Броварської спеціалізованої школи №5 тісно співпрацює з факультетом іноземних мов університету міста Ніжина, а ініціатором співпраці «школа – університет» є Людмила Григорівна Думенко – випусниця 1972 року.

Хочеться від імені всіх випусників 2002 року ще раз висловити слова вдячності всім викладачам факультету іноземних мов Ніжинського університету і сподіватися, що стежина Гоголівського парку буде вести вчителів Броварів до свого університету ще не один раз і буде широкою і рівною для випусників вузу, яких з радістю приймає наша спеціалізована школа!!!

Черней Оксана, випусниця 2002 р.

Я навчалась у Ніжинському педінституті з 1964 по 1968р. Ніколи не забуду нашого куратора Р.Л.Гуревича – людину ерудовану, артистичну, емоційну; декана факультету Фіщука В.В. – справжнього фахівця, спокійну, врівноважену людину; метра Вербу Г.В. – неперевершеного фахівця з граматики англійської мови, рівного якому в тій царині, мабуть, немає, якого вже давно немає в живих, по його підручниках ще вчать і будуть вчитись наші діти, внуки і правнуки. Цілеспрямований, незворушний, суворий на перший погляд викладач методики Антонок Г.Ф. – але та суворість показна, насправді людина завжди зосереджена в собі і міркує про щось мудре і вічне. Фанатично віддана своїй справі Шахрай Л.Б., що своєю віддаленістю від всього земного, дрібного і тимчасового навіювала жах на інфантильних студенток. І безумовно впевнений у собі, бездоганий фахівець і адміністратор, мудрий, іронічний і завжди доброзичливий завідувач кафедри Близнюк О.І. – феєрверк емоцій та енергії. Де ви, мої юні подруги, що злетілися з різних куточків України, що з ними пліч-о-пліч пішли вперед до пізнання світу науки, з якими були такі теплі та затишні вечори в гуртожитку за філіжанкою терпкого, або з м'ятою і чебрецем чаю, що його привезла Софійка з Чернігівського Полісся, а яких чарівних, до щему проникливих українських пісень ми співали, вивчаючи таким чином фольклорні багатства, що привезли їх дівчата з різних куточків Чернігівщини, Київщини, Вінниччини і Хмельниччини.

Ракша (Краснюк) Тетяна, випусниця 1968 р.

У 2000 році я вступила до Ніжинського університету на заочне відділення факультету іноземних мов. Як хочеться полинити на лекції теоретичної і практичної граматики, практики усного і писемного мовлення. Молода Ольга Вікторівна Сорочан вчила нас граматиці і спонукала до знань на уроках практики мови. Це вона прищепила мені любов до мови і професії на все життя.

Не можна не згадати Харитонову І.К., який із звичайної ситуації міг відродити дискусію на лекції. Це людина, яка потисла мені руку на державному іспиті і подякувала за відмінну відповідь. А я вклоняюсь йому!

Красно дякую Гамор С.В., Тезіковій С.В., Лищенко О.В., Коваленку В.О., Карпенку Н.М.

Царик В.М., випусниця 2005 року

...студентське життя – це найкращий час у житті кожної людини. Ніжинський університет імені Миколи Гоголя дав мені гарні знання, підготував до роботи у школі і подальшого розвитку творчості в педагогічній діяльності.

У цьому університеті працюють лише досвідчені і креативні викладачі з великим досвідом роботи. Кожен з викладачів зацікавлював своїм предметом і вкладав всю свою душу в нас, студентів.

Я дуже вдячна всім викладачам за щастя співпрацювати з ними, за знання, які вони мені дали для подальшого життєвого та професійного становлення.

Белова (Дворник) Вікторія, випускниця 2005 р.

Ніжин... Університет... Як багато пов'язує моє життя з цими словами! Неможливо стерти з пам'яті чудових уроків наших викладачів. Харитонов І.К., Близнюк О.І., Жилко Н.М., Бартиш О.В., мій перший куратор Карпенко Н.М. та багато інших. Часто згадую і ділюсь спогадами з друзями про свій екзамен з теорграматики. Іван Кирилович мене допитував цілих півтори години (спочатку по білету, а потім по всій його книжечці), і коли я виснажена запитала за що він так зі мною, він із задоволеною посмішкою відповів: «А що ж ви хотіли? На «5» треба знати все!» – і написав у залікову книжку «відмінно». Пари фонетики на другому курсі запам'ятала мабуть не тільки я, а і Карпусь Л.Б., адже я єдина з її студентів не могла серйозно і виразно прочитати вірш. І з яким вона подивом слухала на екзамені, коли я все ж спромоглась продекламувати вірші, а отже заслужила відмінної оцінки.

Я вдячна моїй ALMA MATER ще й за те, що саме тут я зустріла своїх улюблених і надійних друзів. Від імені всіх випускників 2006 року НИЗЬКИЙ ВАМ УКЛІН!!!

Дигал Ірина, випускниця 2006 року

З теплом і ніжністю в серці я часто згадую студентські роки. У ці прекрасні для нас часи я тут зустріла багато чудових і милих людей, які стали для мене справжніми друзями, з якими ми разом «гризли граніт науки».

Ми захоплююче слухали викладачів, старанно виконували всі їхні завдання, готувались до іспитів і бурхливо обговорювали спірні питання з граматики, щоб навчитися читати Шекспіра в оригіналі.

З найтеплішими почуттями я згадую своїх викладачів і хочу особливо сказати про улюбленого вчителя з практики мови Смелянську Вікторію Володимирівну. Вона хороший спеціаліст, талановитий педагог, дає глибокі та міцні знання, вимоглива до студентів як і до себе. Вона є чудовим прикладом для майбутніх вчителів. Я також дуже вдячна Гамор Світлані Володимирівні. Вона – компетентний і гарний фахівець, терпляча і тактовна викладачка, чудово знає англійську, докладає максимум зусиль, щоб зробити уроки цікавими і захоплюючими.

Хочеться ще раз подякувати всім і кожному окремо за їх високий рівень професіоналізму, за новаторський підхід, за їхній приклад оптимізму і порядності, доброти і поваги до студентів, за їхнє розуміння і працелюбність.

Слюта О.І., випускниця 2009 р.

Реквієм пам'яті жертвам голодомору в бібліотеці університету

Виповнюється скорботна річниця національної трагедії українського народу Голодомору-Геноциду 1932-1933 років. Унаслідок зумисних дій комуністичної влади впродовж декількох років Україна втратила близько 10 мільйонів життів.

З огляду на масштаби, жорстокість і цинізм здійснення Голодомору, історія сучасної Європи не має аналогів подібних злочинів. У мирний час і за сприятливих кліматичних умов від голоду помирали мільйони людей.

Правда про злочин Кремля проти українського народу ретельно приховувалася. У спецхранах радянських архівів зберігалися тисячі документів, які могли розкрити історію Голодомору. Однак з ідеологічних мотивів до часу проголошення незалежності України у 1991 р. вони не були доступними для дослідників, а тим паче – громадськості. Навіть люди старшого покоління, яким вдалося пережити цю трагедію не наважувалися говорити про неї публічно. Їм забороняли навіть відвідувати могили померлих у роки Голодомору, згадувати про цей злочин. Лише з здобуттям Україною незалежності правда повернулася до пам'яті народу, стає його боєм, реквіємом і одночасно символом незнищенності.

В одному з віршів Оксана Пахльовська написала: «Наша пам'ять – велика долина, де невидимі храми стоять». Храм Пам'яті жертв голодомору ще тільки зводиться. Кожне наступне покоління буде вивчати, осмислювати і зберігати пам'ять про трагічні події 30-х років ХХ століття.

Щороку в четверту суботу листопада, що є Днем пам'яті жертв голодоморів, в Україні проходять масові заходи із вшанування пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років.

І дуже важливо, що в листопадові жалобні дні в Ніжинському державному університеті імені Миколи Гоголя відбулася низка патріотичних та виховних заходів з увіковічення загиблих мученицькою смертю від Голодомору. Серед цих заходів презентація книжкової виставки «Чорна сповідь моєї Вітчизни», яка відкрилася у читальному залі №2 нового корпусу університету 24 листопада. На книжковій виставці була представлена література, яка надійшла до бібліотеки за останні роки, присвячена темі Голодомору. Усі бажаючі побачили нові книги та Національну книгу пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні, яка складається із загальнонаціонального та 18 регіональних томів, підготовлених у регіонах України, що

постраждали від Голодомору 1932 – 1933 років. У мартирологах, виданих під керівництвом Українського інституту національної пам'яті у 2008 році, зафіксовано понад 880 тис. імен людей, що померли в Україні в голодні 1932 – 1933 роки.

Презентація книжкової виставки – це одна з цеглинок у величній споруді Храму Пам'яті.

Галина Осипова, завіддільу обслуговування бібліотеки

Нове обличчя Чернігівської обласної студентської ради

Сьогодні в них є можливість творити. Вони молоді й повні ентузіазму. Вони можуть внести в життя студентства певні зміни, які продовжать довговічну традицію студентських років бути найяскравішими. Їх очі горять, а серця ширі й відкриті. Головне – вони хочуть результативно сприяти розвитку молоді.

Вони – Чернігівська обласна студентська рада.

28 вересня 2009 відбулося перше засідання Загальних зборів ЧОСР 2009-2010 навчального року. До Ради входять представники багатьох вузів Чернігова та Чернігівської області (зокрема, Ніжинського державного університету та ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»). Початок був багатообіцяючим. Першою метою засідання було затвердження нового «Положення про Чернігівську обласну студентську раду при управлінні освіти і науки Чернігівської обласної державної адміністрації», яке в довгих обговореннях та запеклих дискусіях нарешті було затверджено. Друга ж мета – обрання нової Президії Ради та Виконкому. Шляхом таємного голосування Головою ЧОСР на 2009-2010 навчальні роки обрано Волочійка Павла (ЧДПСТтаП), його заступника Багмута Сергія (УРІ) та секретаря Котенко Тетяну (ЧФ РІС КСУ). Уже з новою Президією обирались члени Виконкому – голови створених комісій. Також обрано члена ЧОСР, який представлятиме Раду в Студентській Раді при Кабміні України.

Що ж, старт успішний і вони готові діяти! На першому засідання Виконкому 5 жовтня 2009 було обговорено план дій на перше півріччя. Заплановано провести декілька цікавих заходів та втілити в життя масштабний проект під назвою «Я – українець!» У рамках проекту буде проведено багато конкурсів, у яких молодь зможе проявити не тільки свої таланти, а й показати ставлення до нашої країни.

Із самого початку робота в ЧОСР склалася успішно. Підтримуються зв'язки з усіма представниками вузів – членів Ради. В атмосфері доброзичливості та взаємодопомоги між членами Ради працювати легко та приємно. Важливу роль тут відіграє особистість кожного, хто представляє свій навчальний заклад, адже звичайні люди сюди не потрапляють. У ЧОСР зібралися талановиті та активні, енергійні та здібні, вони готові проводити довгі години за розробкою проектів та місяці за їх втіленням, вони готові слухати побажання студентів та молоді й виконувати їх у рамках можливого, вони готові на повну силу використовувати свої можливості для активізації молоді та продовження курсу покращення нашого й вашого життя.

Під керівництвом Голови ЧОСР Волочійка Павла зібрана фантастична команда. Цікаво дізнатися, що ж Павло планує зробити за час свого очолення ЧОСР.

– Павло, нещодавно Вас обрано Головою Чернігівської обласної студентської ради. Тепер у Ваших руках достатньо великої можливості. Скажіть, будь ласка, у якому руслі Ви їх використовуватимете й чого чернігівській молоді чекати нового від ЧОСР?

– По-перше, я хотів би сказати, що можливості є не лише в мене, а й у кожного члена ЧОСР. Ми будемо працювати, як єдина команда. І використовувати ці можливості можна лише в одному руслі – для зацікавлення студентства та насичення її буденних днів яскравими подіями. А щодо очікувань чернігівської молоді, можу із впевненістю сказати, що нудно не буде. Саме зараз Виконком ЧОСР працює над проектами та розробляє плани їх найкращої реалізації.

– Що Ви можете сказати про склад ЧОСР цього року?

– Мені дуже пощастило. До складу ЧОСР увійшли гідні представники багатьох вузів Чернігівської області. Я думаю, з таким людьми робота буде успішною та злагодженою.

– Чи є у Вас досвід роботи з різними молодіжними організаціями?

– Так, звичайно, оскільки я не вперше займаю керівну посаду. У студентській раді свого інституту я очолював комітет з наукової роботи, зараз очолюю комітет із зовнішніх зв'язків. Півроку співпрацював із молодіжною організацією «Апельсин», розробляючи Кодекс честі свого вузу. Зараз Кодекс честі вже в дії. Також я є студентським мером, тому повинен підтримувати зв'язки з різними організаціями.

– Чи плануєте Ви надалі підтримувати ці зв'язки?

– Так, планую. Робота ЧОСР на пряму залежить від співпраці з організаціями, тому що Обласна Державна Адміністрація виділяє не достатньо матеріальної допомоги.

– Що для Вас особисто значить очолення ЧОСР?

– Моєю метою є не тільки активна культурно-масова робота, а й захист прав та інтересів студентства.

Отже, цього року від ЧОСР потрібно очікувати чогось новенького й оригінального. Готуйтеся, студенти, вони вже почали працювати для вас!

Ніна Новикова, голова комісії з інформаційної роботи в ЧОСР

ТАЛАНТ ВІД БОГА, ДІДА І РІДНОЇ ЗЕМЛІ

СВІТЛИЙ ПАМ'ЯТИ ЗАСЛУЖЕНОЇ АРТИСТКИ УКРАЇНИ М.Ф.БРОВЧЕНКО

Не доживши кількох місяців до свого 90-річчя, відійшла у вічність дивовижна, яскрава і самобутня людина, мудрий педагог і наставник, співачка від Бога, заслужена артистка України Марія Федорівна Бровченко.

Її ім'я добре знане не тільки в нас на Чернігівщині, а й далеко за її межами. Палка любов до вокального мистецтва і театру дозволила Марії Федорівні залишитись однаково талановитою артисткою та педагогом.

Марія Федорівна Бровченко народилася на околиці Ніжина в простій добропорядній родині. З любов'ю та шаною завжди згадувала вона своїх батьків. Особливо цікаво розповідала про дитинство: «Ввечері було, як вийдеш на вулицю, усюди молодь, розмови, жарти, пісні. Дівчатам з нашого кутка подобалися хлопці, що жили на тому березі Остра і щоб подати їм знак, старші дівчата казали: «Давайте покличемо Марію, хай виведе пісню, то хлопці знатимуть, що ми вийшли гуляти». Я тоді як виведу: «На городі верба рясна» то добре чути не лише на тому березі річки». Мабуть, від такого співу не в одного парубка обертом йшла голова.

Коли запитували, звідки в неї талант, вона не вагаючись відповідала – від Бога, від діда і від рідної землі, бо саме там відчула красу і неповторність народної пісні.

Спів супроводжував Марію Федорівну все її життя, і коли навчалася на філологічному факультеті Ніжинського педагогічного інституту ім.М.Гоголя, і коли вже вчителювала в селах Хомівка та Крути на Чернігівщині. Там же й прилучилася до театральної сцени. Спершу в аматорських колективах, а пізніше на професійних сценах Ніжинського, Прилуцького та Закарпатського драмтеатрів. Майже в кожній виставі лунали її пісні. Під час гастролей театру в Києві Марія вийшла спробувати щастя в Київській консерваторії. І вийшло! Прийняли без екзамену у клас корифея української оперної сцени Марії Іванівни Литвиненко-Вольгемут.

Красиве, соковите, лірико-драматичне сопрано Марії Бровченко надихало чистотою почуттів, емоційним піднесенням, зворушувало відвертістю й виразністю. Твори в її виконанні, сповнені високих думок і почуттів, схвилювано-проникливими словами, красою інтонацій глибоко западали в душу, а високі ноти піднімали до небес.

У 1956 році, коли була заснована кафедра музики на філологічному факультеті НДПІ імені М.В.Гоголя, Марія Федорівна разом з одноклассниками, В.М.Іконником, В.А.Розен, Л.М.Тевзадзе, В.М.Понориним, В.М.Хомяковим, Н.М.Сарогожською, М.К.Мельником заклали підвалини для створення у 1964р. музично-педагогічного факультету. Саме цьому факультету, де їй вдалося створити свою вокальну школу, було віддано півстоліття педагогічного та творчого життя.

Мистецтво співу – чарівна таїна. Школу вокальної та педагогічної майстерності Бровченко пройшов майже весь педагогічний склад музичного факультету. Це – доктор педагогічних наук, професор О.Я.Ростовський, доцент кандидат педагогічних наук Ж.М.Володченко, педагоги-вокалісти: заслужений працівник культури України Н.Д.Даньшина, В.М.Курсон, В.І.Коробка, А.Б.Хоменко, концертмейстери: С.І.Матвієнко, Л.С.Калениченко, Л.П.Сидорець та ін.

Велика когорта вихованців М.Бровченко понесли в усі краї її педагогічну науку. Серед них викладачі: заслужені працівники культури України О.Варьоха (м.Житомир), В.Малинська (м.Чернігів), М.Вонарх (м.Чортків), В.Сиволап (м.Умань), Ф.Клименко (м.Богуслав), К.Чумакова (м.Артемівськ), В.Гарбовська (м.Новгород-Сіверський)...

Майже в усіх музичних закладах міста Ніжина працюють колишні студенти Марії Федорівни: заслужений працівник культури України директор музичної школи С.О.Голуб, в училищі культури: Петро та Олена Лось, Л.Щітка та багато-багато інших. Жодна урочиста подія в університеті, місті не обходилась без участі співаків класу Марії Федорівни. Безліч концертів для ніжинців, жителів області проспівало у свій час «Золоте тріо» у складі Наталії Даньшиної, Алли Щербак-Дудченко та Світлани Козлової.

Протягом багатьох років учні М.Ф.Бровченко гідно представляли українське мистецтво за кордоном. Виступи її вихованців не одноразово транслювалися на Українському телебаченні та звучали по радіо. Відома фірма звукозапису «Мелодія» випустила платівку, де звучать твори у виконанні вихованців Марії Федорівни Бровченко.

Цілу плеяду знаних сьогодні в Україні митців благословила вона на подальшу творчу й виконавську діяльність: Алла Кудлай – народна артистка України, Любов і Віктор Анісімови – заслужені артисти України, Людмила Шляхова – заслужена артистка Росії, солістка хору ім.П'ятницького, Людмила Циндрик – заслужена артистка Киргизії, Наталія Ставицька – солістка хорової капели України «Думка», Олександр Завальський – ведучий програми «Розрада» на Національному радіо та ін.

В одному з інтерв'ю народна артистка України Алла Кудлай говорить: «Найперше завдячую моїй другій мамі, наставнику, вчителю, критику, моїй дорогій людині Марії Федорівні Бровченко. Це вона, розпізнавши в мені крупинки таланту, возила мене до Києва на прослуховування, доводила всім, що я – майбутня артистка. Це вона з усією суворістю оцінювала мене на кожному занятті, і саме вона благословила мене в інший світ – краси, мистецтва, музики і пісні».

З глибокою вдячністю колишня вихованка Валентина Гарбовська подарувала Марії Федорівні картину «Ave Марія», яку вона майстерно написала під враженням її співу.

Марія Федорівна завжди була у творчому пошуку. Від свого чоловіка І.Бровченка (театрального режисера, заслуженого артиста України) навчалася вона режисури. Разом із викладачами та студентами, було здійснено постановку фрагментів театральних вистав П.Ніжинського «Вечорниці» та С.Гулака-Артемовського «Запорожець за Дунаєм». Музично-театральна студія під керівництвом М.Ф.Бровченко отримала звання лауреата на Всеукраїнському фестивалі аматорських театральних колективів у Запоріжжі. Оксана Заболотня і Олександр Білошапка тоді виборили звання лауреатів та дипломантів на Всеукраїнському конкурсі вокалістів-студентів педвузів. А нині це високопрофесійні виконавці столичних сцен. За всім цим стоїть велика кропітка праця педагога-наставника.

Пригадується концерт у Чернігівському педагогічному інституті у 1994 р. до 185-річчя від дня народження Миколи Гоголя, на якому прозвучали старовинні романси у виконанні Марії Федорівни та її учнів. Після цього концерту журналіст Віра Двойнос напише в газеті «Чернігівські відомості»: «Маріє Федорівно, хіба можна так робити – я ж плачу».

Однак доля не завжди була прихильна до цієї жінки. Зазнала і людську невдячність, і прикрість нерозуміння, і неадекватну оцінку безкомпромісності. Та Віра, Надія, Любов і вузьке коло найближчих людей допомагали їй не занепасти духом у скрутні часи життя. Особливо в останні роки тяжкої хвороби і людського забуття. Прикро і сумно було нам під час прощання з цією непересічною Людиною, яка стількох вивела на широкий життєвий і творчий шлях.

Важко перелічити всіх тих, хто несе її добру і мудру науку в школах, училищах, коледжах, інститутах, університетах!

За великий внесок у виховання висококваліфікованих педагогічних кадрів та особисті здобутки у збагачення культурно-мистецької скарбниці нашої держави Марія Федорівна Бровченко була удостоєна високого звання – заслужена артистка України. Її ім'я по праву посідає почесне місце на терені національного відродження культури України.

Я вдячна Богу за те, що він подарував мені зустріч з цією доброю людиною, моїм мудрим Вчителем, наставником, вірним другом і порадником.

Вірю, що вихованці, колеги і всі, хто знав заслужену артистку України Марію Федорівну Бровченко, згадуватимуть про неї із вдячністю та любов'ю.

Валентина Малиновська, заслужений працівник культури України, професор

Колонка “Транслятора”

КОНКУРС ЗАВЕРШЕНО!

КОНКУРС ОГолоШЕНО!

Увага! Оголошуємо підсумки конкурсу на кращий варіант перекладу відомого вірша М.Ю.Лермонтова «Парус» українською мовою. (див. Alma Mater за квітень, травень і жовтень 2009 р.). Журі конкурсу в складі І.К.Харитонов, кандидата філологічних наук, доцента кафедри англійської філології, А.В.Роліка, кандидата філологічних наук, доцента кафедри німецької мови, О.Є.Гадзінського, старшого викладачка кафедри української літератури, керівника літературної студії, вирішило не визначати перше місце. Друге і третє місце поділили студенти Вікторія Тимошенко (V курс, факультет іноземних мов) і Олександр Кошелів (III курс, факультет іноземних мов).

Крім того, журі, розглянувши варіанти перекладів, представлені на конкурс, нагородило заохочувальними преміями студентку Завальнюк Катерину (V курс, факультет іноземних мов) – за оригінальність перекладу, та Ірину Шаповал (V курс, факультет іноземних мов) – за оригінальний переспів вірша. На жаль, студенти інших факультетів не взяли участь у цьому конкурсі.

Оголошується новий конкурс – на кращий переклад ще одного вірша М.Ю.Лермонтова: «Нет, не тебя так пылко я люблю». Перший варіант (переклад Ірини Шаповал) друкуємо уже в цьому номері Alma Mater. Чекаємо нових варіантів від студентів усіх без винятку факультетів – особливо від студентів філологічного факультету! Творчих успіхів!

Іван Харитонов, голова журі конкурсу

27.11.09

М.Ю.Лермонтов

1

**Нет, не тебя так пылко я люблю,
Не для меня красы твоей блистанье:
Люблю в тебе я прошлое страданье
И молодость погибшую мою.**

2

**Когда порой я на тебя смотрю,
В твои глаза вникая долгим взором,
Таинственным я занят разговором,
Но не с тобой я сердцем говорю.**

3

**Я говорю с подругой юных дней,
В твоих чертах ищу черты другие,
В устах живых – уста давно немые,
В глазах – огонь угаснувших очей.**

1841

М.Ю.Лермонтов

Ні, не тебе так ніжно я люблю,
Краси твоєї не мені сіяння, –
Люблю в тобі минулі я страждання
І молодість утрачену мою.

Коли замріюсь на красу твою,
І в очі довгим поглядом вдивляюсь,
Я тайною розмовою втішаюсь,
Та не з тобою серцем говорю. –

Я говорю з любов'ю юних днів,
У твоїх рисах іншії шукаю,
В устах живих – вуста німі вбачаю,
В очах – вогонь, який вже догорів.
Переклала Ірина Шаповал, 2009 р.

М.Ю.Лермонтов

Ні, не тебе так щиро я люблю,
І не краса твоя мені сієє. –
В тобі минуле щастя виринає,
Минулу муку я люблю свою...

Я іноді на тебе я дивлюсь,
Ті очі довгим поглядом пильную,
Тоді веду розмову таємную,
Та не з тобою серденьком ділюсь.

Я згадую колишній любий час,
У обрисах твоїх шукаю я другії,
В устах живих – уста, давно німії,
В очах – огонь, що вже давно погас...

Переклала Олена Пчілка

М.Лермонтов

1

Ні, не тебе так палко я люблю,
Ні, не мені краси твоєї чари;
Люблю в тобі я давніх днів примари
І молодість загублену мою.

2

Коли часом, неначе на зорю,
Дивлюсь на тебе, сповнений любові,
Таємну я тоді веду розмову,
Та не з твоїм я серцем говорю...

3

Я мов дивлюсь крізь пам'яті вікно
В твоїх очей розширені зіниці,
Із них мені цвітуть ясні зірничі
Її очей, що згаснули давно.

Переклав Володимир Сосюра

М.Лермонтов

Ні, не тебе так палко я люблю,
І не мені твоє ясне кохання:
Люблю в тобі колишні я страждання
І молодість загублену мою.

Бува, що я на тебе задивлюсь,
Вникаю в очі поглядом печальним,
Тоді я бесіду веду прощальну, –
Та не з тобою серцем говорю!

Я говорю з коханням юних днів,
Шукаю в обрисах забуті риси милі,
В устах – уста для мене замілі,
В очах – огонь, що там колись горів.
Переклав Іван Харитонов, 2009 р.

М.Лермонтов

Ні, не тебе так пристрасно люблю,
І не мені принад твоїх величність;
В тобі люблю страждань я споконвічність,
Колись загиблу молодість мою.

Коли на тебе інколи дивлюсь,
І поглядом я в тебе поринаю,
Тоді розмову потаємну маю,
Та не тобі я серцем віддаюсь.

Згадаю юнку у далекий час,
В тобі шукати риси ті – марня пуста,
В губах твоїх – вже неживі вуста,
В твоїх очах – вогонь, що вже погас.
Переклав Олександр Шевчук, 2008

УСІ НА ЯРМАРОК!

Щорічно перед Покровою у гуртожитку можна відчутися запахом достиглих осінніх плодів, почути шепіт осені та шарудіння паперу. А вже наступного ранку невиспані, але щасливі студенти напередім закликають до своїх виробів усіх охочих. І все це – традиційний Покровський ярмарок на філологічному факультеті.

Цьогоріч усе відбувалося за знайомим вже сценарієм: хтось демонстрував свої творчі здібності, а хтось намагався заробити копійчку, влаштувавши невеличку ятку. Що ж все-таки можна було побачити в рекреації філологічного факультету?

Група ПР-11 представила композицію «Барви осені», зроблену з урахуванням національного колориту. Схожими за тематикою також були роботи, представлені групами УП-51 та УР-31. Дорослі уже «тюті» з УП-52 вирішили згадати молодість і представили на суд громадськості веселі та романтичні

скульптурки з картоплі. Першокурсники з УА-11 у своїй композиції надавали перевагу малюнкам, створеним з підручно-осінніх матеріалів; а їх колеги з УА-21 виготовили досить цікаву квіткову композицію, а також плакат (претендент на офіційну рекламу свята), який закликає відвідати ярмарок. «Ой я, молода, на базар ходила, Ой я, молода, їжачка купила!» – під таким девізом була зроблена композиція РА-31, їхні гарбузові їжак та молодичка, не залишили нікого байдужими. РА-11 вразила не лише красивою Солохою, а й смачними варениками з узваром. Не відставали від них і першокурсники з групи УР, які частували

скульптурки з картоплі. Першокурсники з УА-11 у своїй композиції надавали перевагу малюнкам, створеним з підручно-осінніх матеріалів; а їх колеги з УА-21 виготовили досить цікаву квіткову композицію, а також плакат (претендент на офіційну рекламу свята), який закликає відвідати ярмарок. «Ой я, молода, на базар ходила, Ой я, молода, їжачка купила!» – під таким девізом була зроблена композиція РА-31, їхні гарбузові їжак та молодичка, не залишили нікого байдужими. РА-11 вразила не лише красивою Солохою, а й смачними варениками з узваром. Не відставали від них і першокурсники з групи УР, які частували

так щасливі студенти з Прилук – через те, що вступили на філфак, чи тому, що до сесії ще далеко?!

Наприкінці поважне журі, до якого входили декан філологічного факультету Забарний Олександр Вадимович, заступник декана з виховної роботи Банзерук Оксана Вікторівна та автор цих рядків, визначило переможців цьогорічного свята. Третє місце розділили студенти УВА-11 та ПР-11. Друге місце посіли групи УК-21 та УА-21. Перше місце було вирішено не присвоювати нікому. Нехай це послужить стимулом на наступний рік.

Ось так, у атмосфері радості і невимушеності пройшов цьогорічний ярмарок. А вже наступного знову очікуємо на це свято осені, краси, оригінальності. Там і зустрінємось!

Ігор Семенко, слухач спеціальності «журналістика»

Фото Михайла Михайленка

З ІСТОРІЇ СВЯТА

Повна назва свята — день Покрови Пресвятої Богородиці. Це велике християнське свято з'явлення Пресвятої Покрови, що відзначається щорічно 14 жовтня. За церковними переказами, це з'явлення відбулося в середині X століття у Влахнерському храмі (місто Константинополь). Саме в цьому храмі зберігалася риза Божої Матері, а також її головна покрыва та частина пояса, які в V столітті були принесені з Палестини. Правив тоді Лев Премудрий. Сарацини-загарбники з великими силами напали на місто й загрожували зруйнувати його дощенту.

Не знаючи, як зарадити такій страшній біді, греки йшли до Влахнерського храму для молитви.

А жив у тому місті юродивий чоловік на ім'я Андрій, який ще молодим хлопцем потрапив у полон і був проданий у рабство жителю Константинополя. Так от, Андрій приблизно о четвертій годині ночі підняв очі до неба й побачив Пресвяту Богородицю, яка в цю мить йшла небом у місячному світлі, супроводжувана святими та янголами.

Діва Марія почала зі сльозами на очах молитися за весь християнський люд. Вона просила Ісуса Христа прийняти молитви всіх тих людей, які звертаються до неї, сподіваючись на заступництво. Закінчивши молитву, Богородиця зняла з голови покрыву та простерла її над тими християнами, які молилися в цю мить у храмі.

Видіння це бачив не тільки Андрій, але й його учень Єпіфаній. Таким чином Богородиця наче захищала людей від усіх видимих і невидимих ворогів. Покрива Божої Матері сяяла сильніше за сонце. А по завершенні всіх цих дій Богородиця зникла. Зникла і її покрива, але ще довго християни відчували ту благодать, що осінила святий храм. На згадку про це чудесне з'явлення людям Божої Матері зараз і святкується Покрова Пресвятої Богородиці.

В Україні це свято відкривало весільний сезон. Цього дня незаміжні дівчата йшли до церкви молитися Богородиці: «Пресвята мати Богородице, покрій голову мою червоним кокошником».

Запорозькі козаки вважали своєю покровителькою саме святу Покрову. У Запорозькій Січі була церква святої Покрови. Існує навіть переказ, що по зруйнуванні в 1775 році Запорозької Січі москалями козаки, які попросили захисту в турецького султана, із собою забрали й образ Пресвятої Покрови.

За матеріалами періодичних та інтернет-видань